



ממנו טוב בעתיד, ורק אם הוא רואה שאין שום דבר לא בעבר, לא בהווה ואף לא יצא בעתיד - רשאי הוא לקבוע - טמא הוא.

בעלי המוסר

"ואת היתרת מן הכבד מן החטאת"

כשבן אדם רודף אחרי מותרות הכבוד "יותרת מן הכבד" - שידע שזה מגיע "מן החטאת" - מן החטא ומהיצר.

מאמר מרדכי

א נקודל'ה

"וכל הולך על כפיו טמא הוא"

מי שחושב שכוחי ועצם ידי עשה לי את החיל - שכל מה שיש לו הוא בזכות יגיע כפיו ולא בזכות ה' - "וכל הולך על כפיו" אזי "טמא הוא".

דברי בינה

"ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני ה'"

אומר הדברי ישראל ש"החזה" - הוא לשון ראייה ככתוב בישעיה "וחוזה את אשר חזה" - וזה הרמז בפסוק "ויקח משה את החזה" - את הראייה - "ויניפהו תנופה לפני ה' - לקח את הראייה וקידש אותו לה'.

ר' ישראל ממודזיץ'

"אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ"

אומר ה"אור החיים הקדוש" שהתורה מודיעה לנו שכל מי שאוכל מהשרצים - "אל תשקצו" - הנפש עצמו נהיה חתיכת שרץ "את נפשותיכם בכל השרץ".

אור החיים הקדוש

"זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים"

ידוע שמאכלים טמאים מטמטמים את הלב, ועל ידי זהירות ממאכלות אסורות - זוכים להשיג את התורה, וזה מה שכתוב בפסוק "וזאת תורת" - את התורה משיגים - על ידי זהירות מלאכול את "וכל נפש החיה הרמשת במים"

מאור ושמש

"וידום אהרון"

אנו מבקשים מהקב"ה כל יום "למען יזמרך כבוד" - עשה עמנו חסדים גלויים כדי שנוכל לזמר לפניך ולכבד אותך, "ולא ידום" - ואל תביא אותנו ח"ו למצב שנצטרך להיות בבחינת "וידום אהרון", אומר התפארת שלמה שדוד המלך היה בדרגה יותר גבוהה מאהרון הכהן, שאצל אהרון כתוב "וידום אהרון" - שקיבל עליו את הדין בשתיקה, אך אצל דוד המלך כתוב "למען יזמרך כבוד, ולא ידום" - לא רק שקיבל עליו את הדין באהבה אלא אף זימר ושיבח לה'.

תפארת שלמה

"קרב אל המזבח"

מפרש רש"י ש"היה אהרון בוש וירא לגשת, אמר לו משה, למה אתה בוש לכך נבחרת" - מפרש ה"מגלה עמוקות" שמשה רבנו אמר לאהרון "למה אתה בוש" - הרי באמת אני (משה) הייתי אמור להיות כהן גדול ורק מחמת שהייתי בוש ואמרתי "שלח נא ביד תשלח" ניתנה לך הכהונה - על כן אין לך להתייבש עכשיו כי "לכך נבחרת" - רק מחמתי שהתביישתי בחרו בך, ואם גם אתה תתבייש - יצטרכו למנות בן אדם אחר לכהונה גדולה.

מגלה עמוקות

הבעל שם טוב מפרש "למה אתה בוש" - בגלל שיש לך את המידה הזאת של הצניעות, הענווה ושפלות רוח - "לכך נבחרת" - בגללה נבחרת לכהונה גדולה.

בעל שם טוב

"את הגמל... ופרסה איננו מפריס, ואת השפן... ופרסה לא יפריס, ואת הארנבת... ופרסה לא הפריסה"

כשמסתכלים בפסוקים רואים שהתורה רושמת את סימן הטומאה פעם בלשון הווה "איננו מפריס", פעם בלשון עתיד "לא יפריס" ופעם בלשון עבר "לא הפריסה" וכל זה למה? אלא אומרים בעלי המוסר כך שיש כאן לימוד לבן אדם שצריך להיזהר ולא למהר לפסול ולחרוץ דינים ולקבוע שם טומאה על כל דבר, אלא יבדוק ויתבונן היטב בעבר ובהווה אם יש לו או היה לו סימן טהרה ונקודה טובה, וגם אם שניהם לא טובים - יתבונן אם יוכל לצאת

"ויקחו את אשר צוה משה אל פני אוהל מועד וגו' וירא אליכם כבוד ה'"

פירש תרגום יונתן "אעברו ית יצרא בישא מן לבכון" - בושה ויראה הם מדה טובה ויסוד גדול בעבודת ה' אבל אך ורק אם מתקרבים עם זה להקב"ה, אבל יש בושה שהבן אדם מרגיש שהוא שפל ונבזה ומי הוא בכלל שייגש לעבוד את הבורא ית"ש - וזהו עצת היצר, לכך כתוב שבן אדם צריך להגיד "בשבילי נברא העולם", ואל יתבייש מפני המלעיגים עליו", וכתוב בשמות "ושכנתי בתוך בני ישראל" - בתוך לבו של כל אחד מישראל - הכוונה שאצל כל יהודי יש אוהל מועד בפנים ככתוב "אהל שכן באדם", וזה מה שמרומז כאן בפסוק "ויקחו את אשר צוה משה אל פני אוהל מועד" - פני אוהל מועד - זה בושה ויראה, ובוזה "ויקברו ויעמדו לפני ה'" ועל זה "ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו" - הבושה הזאת שמקרבת את האדם להקב"ה - את זה תעשו ועל זה אומר התרגום יונתן "אעברו ית יצרא בישא מן לבכון" - את אותו יצר הרע שלוקח את הבושה למקומות לא טובים - אותו תעבירו מלבכם, כשאהרון ראה את כלל ישראל בבושה - נתמלא הוא עוד יותר בושה כמו שידוע שצדיקים רואים את עצמם מלאים בחטאים - אמר לו משה רבנו "למה אתה בוש? - להיפך עם הבושה הזאת - הבושה דקדושה "לכך נבחרת".

דברי ישראל

"ויקברו כל העדה ויעמדו לפני ה'"

האריז"ל אומר שעל כל אדם לפני התפילה כחלק מההכנה לתפילה צריך לקיים את מצוות "ואהבת לרעך כמוך", וזה מה שכלל ישראל עשו - קודם כל "ויקברו כל העדה" - עשו ביניהם קירוב לבבות והתאחדו, וישר לאחר מכן "ויעמדו לפני ה'" - להתפלל - ככתוב "אין עמידה אלא תפילה".

"להיות לכם לאלוקים"

כל הדברים ש"להיות לכם" - ענייני ה"לכם" - הגשמיות, גם זה צריך ל"אלוקים" - להקדיש להקב"ה.

בעל שם טוב

"כל הולך על גחון שקץ הוא"

הנחש הולך על גחונו וכל מי שהולך בדרכי הנחש - הערמומיות וכו' - "שקץ הוא".

אמרי יהודה

"ויקח את שער החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאהו כראשון"

כתוב כי קרבנות אלו באו לכפר על חטא העגל ובחטא העגל - החטא היה על ידי העם אבל על אהרון הכהן - כתוב רש"י שם שהתכוון לטובה, ופה הפסוק מודיענו שאהרון הרגיש את עצמו כמו חוטא מהעם והקריב את הקרבן באותם כוונות שהקריב את הקרבן חטאת שלו "וישחטו ויחטאהו כראשון" - כמו הקרבן שהוא הקריב ובשניהם כיוון לכפר על חטא העגל גם בשלו וגם בשל העם.

ספרים

אזיס ווארט

"החיה אשר לא תאכל"

לכאורה חיה טמאה אין לה ניצוצות של קדושה - אז מה בעצם מחיה אותה בעולם הזה? אלא עצם המצווה שלא יאכלו אותה - עצם זה מחיה אותה וזה מה שכתוב בפסוק "החיה" - החיות שלה, היא מעצם זה "אשר לא תאכל".

שם משמאל

"כהיום ה' נראה אליכם"

ר' יהושע בן לוי שאל את המשיח מתי הוא מגיע? ענה לו המשיח שהוא מגיע היום וכששאלו למה לא הגיע אמר "היום אם בקולו תשמעו" וכתוב שכשהמשיח יבוא יהיה אהרון כהן גדול נגד מיכאל - שכתוב שיש בשמיים מזבח, ומיכאל הכהן עומד ומקריב עליו קורבנות, וזה מה שנרמז כאן "כהיום הזה" - שהמשיח יגיע - "נראה אליכם" - נראה - אותיות אהרון, אליכם - אותיות מיכאל - יעמדו ויקריבו קורבנות.

חיד"א

"אש זרה"

מובא 5 סיבות למה מתו "נדב ואביהוא" וזה מרומז בר"ת של "אש זרה" 1. א'ש זרה 2. שיתויי יין 3. ז'רע (שלא היה להם בנים) 4. ר'חוצים (שנכנסו בלי רחיצת ידיים ורגליים) 5. ה'וראה (שהורו הלכה בפני משה רבנו).

חיד"א

הגיליון לזכות ולבריאות אדונינו מורינו
ורבנו ר' ישכר דוב בן מרים שליט"א